

תת"ע 3621/04/21 - רז וקנין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3621-04-21 מדינת ישראל נ' וקנין
תיק חיזוני: 10156053455

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבחן	רז וקנין
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

- לפניה בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקש ביום 3.5.21 (להלן: "פסק דין").
- במסגרת פסק דין הורשע המבוקש בעבירה של שימוש בטלפון ונגזר עליו קנס בסך 1,200 ₪.
- ב"כ המבוקש טען כי המבוקש לא קיבל זימון למועד הדיון ולא ידע אודות מועד הדיון. טען כי נודע למבוקש אודות הרשותו רק בתאריך 19.5.21 עת פנה למשרד הרישוי לצורך דרגת רישיון נהיגתו. טען כי ביום 24.8.20 הגיע עבור המבוקש בקשה להישפט וביום 21.11.20 התקבלה במשרדו הזמנת לדין ליום 23.3.21. טען כי ביום 23.3.21 הגיע לבית המשפט לייצוג המבוקש אך נמסר לו כי התקיק לא נפתח וכי עליו לפנות למזכירות, ובמציאות נמסר לו כי קיבל מועד חדש לדין. טען כי לא התקבל במשרדו כל זימון כדין למועד הדיון. טען כי המבוקש לא ביצע העבירה המียวחת לו, לא אחז ולא השתמש בטלפון וכי מדובר בטעות של השוטר עורך הדיו"ח. טען כי למבוקש נסיבות אישיות חריגות המצדיקות קבלת בקשה זו, טען שהוא מטופל באימו החולה במחליה קשה, וצירף אישור רפואי. לאור האמור ועל מנת למנוע עייפות דין ביקש ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להוכיח חפותו באמצעות ראיות.
- ב"כ המשיבה התנגדה לבקשת וטענה כי הזימון נשלח בכתב המבוקש ונמסר לידי.
- ב"כ המבוקש בתגובהו טען כי המשיבה כלל לא התייחסה לטענות המועלות בבקשת אלא התייחסה רק לפרוץדורה. טען כי מנגד לעיקרון סופיות הדיון עומדת הזכות הגישה לערכאות. עוד טען כי המשיבה לא התייחסה לאופן החraig בו מועד הדיון הקבוע שונה ללא ידיעתו ואף לא התייחסה לנטיותיו האישיות של המבוקש. טען כי במקרה דין מדובר בנסיבות שאין תלויות בבקשת אשר הוסרו מיד בתום המונעה לכך,

עמוד 1

וכי חסימת דרכו של המבוקש תגרום לו עיוות דין.

6. לאחר שקהלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.
7. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאו התייצבותו לדין או גרים עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 01/2014 **איטליה נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאמו נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).
8. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מטעם "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנTEL להוכיח כי לא קיבל את הודעה מסיבות שאין תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמרה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).
9. מאישור המסירה עולה כי הזימון לדין נשלח בכתבתו של המבוקש ונמסר לידי בתאריך 15.2.21, ומכאן שבוצעה מסירה דין. המבוקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו, ולא התייחס לאישור המסירה בו אישר בחתימתו קבלת הזימון לדין, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.
10. אשר לטענת ב"כ המבוקש כי מועד הדיון שונה ללא ידיעתו וכי לא התקבל כל זימון למועד החദש במשרדו, משנשלח הזימון לידי ידי המבוקש ונמסר לידי, יצא המשיבה ידי חובה.
11. עם זאת, המבוקש כפר בביטוי העבירה וטען כי יש בידי להוכיח חופותו באמצעות ראיות. בנסיבות אלה ונוכח נסיבותיו האישיות של המבוקש, החלטתי, לפנים משורת הדין, ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבוקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.
12. סיכומו של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולהורות על ביטול פסק הדין, אך זאת בכפוף לחיוב המבוקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 700 ל"ג, אשר ישולם על ידי המבוקש עד ליום 7.7.21 על כנו.

המזכירות תודיע לצדדים ותפעל בהתאם.

ניתנה היום, כ"ח סיון תשפ"א, 08 יוני 2021, בהעדר הצדדים.